

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 26.11.2008
KOM(2008) 790 v konečném znění

2008/0231 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY (Euratom),

kterou se zřizuje rámec Společenství pro jadernou bezpečnost

{SEK(2008) 2892}

{SEK(2008) 2893}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1. Odůvodnění a cíle návrhu

Stávající návrh směrnice, kterou se zřizuje rámec Společenství pro jadernou bezpečnost, má znovu zahájit proces tvorby společného rámce EU pro jadernou bezpečnost, a to aktualizací a nahrazením návrhu Komise na směrnici Rady (Euratom), kterou se stanoví základní povinnosti a obecné zásady bezpečnosti jaderných zařízení¹, který byl zařazen do původního balíčku pro jadernou bezpečnost.

Vzhledem k tomu, že řada členských států obnovila zájem o jadernou energetiku a že lze očekávat, že bude prodloužena životnost řady jaderných zařízení a budou vystavěna zařízení nová, je načasování tohoto revidovaného návrhu obzvláště vhodné. Je zjevné, že dopady radiologických nehod nekončí na hranicích, a jejich následky se mohou projevit na zdraví pracovníků a občanů, mohou však také mít rozsáhlé ekonomické důsledky pro odvětví výroby energie. Tím, že by v závazných předpisech Společenství byly stanoveny mezinárodně schválené zásady jaderné bezpečnosti, by měla široká veřejnost v EU díky právní jistotě zajištěnou vyšší úroveň záruk.

V tomto rámci vychází revidovaný legislativní návrh z: a) technické práce Sdružení západoevropských regulačních orgánů pro jadernou energii (WENRA), která byla u stávajících jaderných zařízení dokončena v roce 2006 a na níž se podílely všechny evropské regulační orgány pro jadernou energii, b) zásady, že pouze silné a nezávislé regulační orgány mohou zaručit trvalý bezpečný provoz jaderných elektráren v EU, c) skutečnosti, že do právních předpisů Společenství byly začleněny zásady hlavních dostupných mezinárodních nástrojů, jmenovitě Úmluvy o jaderné bezpečnosti², která byla uzavřena pod záštitou Mezinárodní agentury pro atomovou energii (MAAE), a z práce v oblasti bezpečnosti prováděné MAAE³.

Základní přístup návrhu spočívá v tom, že soubor společných zásad v oblasti jaderné bezpečnosti, které jsou již zahrnuty do Úmluvy o jaderné bezpečnosti, je regulován na úrovni Společenství a je doplněn dodatečnými bezpečnostními požadavky na nové jaderné reaktory a členské státy jsou povzbuzovány, aby tyto požadavky rozvíjely v souladu se zásadou soustavného zvyšování bezpečnosti na základě úrovně bezpečnosti vypracovaných sdružením WENRA a v úzké spolupráci s Evropskou skupinou na vysoké úrovni pro jadernou bezpečnost a nakládání s odpadem (dále jen „SVÚ“). Na základě deseti zásad regulace jaderné bezpečnosti, které přijala, se skupina stane ústředním místem spolupráce regulačních subjektů odpovědných za bezpečnost jaderných zařízení v členských státech a bude přispívat k rozvoji rámce EU pro jadernou bezpečnost.

Obecným cílem návrhu je dosažení, udržení a soustavné zvyšování jaderné bezpečnosti ve Společenství a posílení úlohy regulačních subjektů. Oblast její působnosti se vztahuje na konstrukci, výběr umístění, výstavbu, údržbu, provoz a vyřazení z provozu jaderných zařízení, u nichž musejí být podle právního a regulačního rámce příslušného členského státu

¹ KOM 2003/32 v konečném znění a KOM(2004) 526 v konečném znění.

² INFCIRC/449.

³ IAEA Safety Fundamentals (Základní bezpečnostní principy MAAE): Fundamental safety principles (Základní bezpečnostní principy), IAEA Safety Standard Series No. SF-1 (2006) (Řada bezpečnostních standardů MAAE č. SF-1 (2006)).

zohledněny otázky bezpečnosti. Je uznáno a plně respektováno právo členských států rozhodnout se pro využívání jaderné energie, či proti.

Předpokládá se, že prostřednictvím tohoto rámce Společenství pro jadernou bezpečnost bude dosaženo několika operačních cílů, konkrétně že bude posílena úloha vnitrostátních regulačních orgánů, zvýší se primární odpovědnost držitele licence za bezpečnost pod kontrolou regulačního subjektu, posílí se nezávislost regulačního subjektu, bude zaručena vysoká úroveň transparentnosti v otázkách bezpečnosti jaderných zařízení, provádění řídicích systémů, zajištěna dostupnost odborných znalostí v oblasti jaderné bezpečnosti a priorit bezpečnosti.

1.2. Obecné souvislosti

V současné době díky řadě hybných faktorů znovu ožívá zájem o jadernou energetiku.

EU v jaderných elektrárnách vyrábí nejvíce elektrické energie na světě, má vyspělé jaderné odvětví zahrnující celý palivový cyklus, disponuje vlastní technologickou základnou a vysoce kvalifikovanými pracovníky. Jaderná energie je v současné době v mnoha členských státech EU hlavním nízkouhlíkovým zdrojem, který pro EU zajišťuje elektrickou energii z více než jedné třetiny, a ukazuje se, že tento zdroj je stabilní, spolehlivý a ve srovnání s trhy ropy a zemního plynu poměrně chráněný před kolísáním cen. Soustavné využívání jaderné energie by proto přispělo k bezpečnosti dodávek energií, jakož i ke snížení emisí CO₂, je s ním však stále spojena řada velmi důležitých otázek, které je třeba řešit. Jaderná energie je důležitou složkou skladby zdrojů energie EU a je podpořena rozhodným úsilím v oblasti výzkumu a prosazování technického rozvoje zaměřeným na zvýšení její bezpečnosti a spolehlivosti.

Základním předpokladem pozitivního vnímání jaderné energetiky je soustavné zvyšování bezpečnosti jaderných zařízení. Navázání na probíhající činnosti prováděné pod záštitou MAAE a jejich začlenění do rámce Společenství by bylo pro vnitrostátní přístupy přidanou hodnotou. Vzájemným propojením vnitrostátních systémů a systému Společenství bude zaručeno udržení vysoké úrovně bezpečnosti jaderných zařízení v EU a zvýší se transparentnost regulačních mechanismů EU. V dlouhodobém výhledu se tak zvýší důvěra veřejnosti v rozhodovací proces EU v otázkách jaderné bezpečnosti a bude zajištěna právní jistota.

1.3. Stávající nástroje Společenství, které podporují harmonizaci jaderné bezpečnosti na úrovni EU

S rozvojem evropského jaderného odvětví je nezbytné sblížit předpisy na úrovni Společenství, aby byly členské státy podpořeny v úsilí o harmonizaci bezpečnostních postupů. Usnesení Rady ze dne 22. července 1975 k technologickým problémům jaderné bezpečnosti⁴ uznalo, že je Komise povinna jednat jako urychlovač iniciativ přijatých v oblasti jaderné bezpečnosti na mezinárodní úrovni. Toto usnesení „*zohledňuje výsady a povinnosti vnitrostátních orgánů*“ a odkazuje na sladění bezpečnostních požadavků v rámci žádoucího harmonizovaného přístupu na úrovni Společenství.

Na tomto základě bylo v roce 1992 přijato druhé usnesení Rady⁵, v němž Rada znovu potvrdila záměry obsažené v usnesení z roku 1975 a vyzvala členské státy, aby pokračovaly v soustředěném úsilí o harmonizaci bezpečnostních otázek a toto úsilí zvýšily.

Kromě toho se v závěrech Rady⁶ a zprávách Evropského parlamentu⁷ po řadu let soustavně odráží podpora vypracování právních předpisů Společenství v oblasti jaderné bezpečnosti.

⁴ Úř. věst. C 185, 14.8.1975, s. 1.

⁵ Úř. věst. C 172, 8.7.1992, s. 2.

Dosud však nebyly přijaty žádné závazné právní předpisy Společenství v oblasti jaderné bezpečnosti.

1.4. Soulad návrhu s ostatními politikami a cíli Unie

Vnitřní vazba mezi ochranou před zářením a jadernou bezpečností byla uznána Evropským soudním dvorem v rozsudku ve věci C-29/99, podle něžž „není při vymezování pravomocí Společenství vhodné činit umělý rozdíl mezi ochranou zdraví obyvatelstva a bezpečností zdrojů ionizujícího záření“. Soudní dvůr rovněž potvrdil, že Komise má pravomoc vydávat doporučení ohledně harmonizace opatření požadovaných články 18 a 19 Úmluvy o jaderné bezpečnosti, jež se týkají konstrukce, výstavby a provozu jaderných zařízení, na něž se mohou vztahovat ustanovení, která stanoví členské státy, aby zaručily, že jsou tyto základní standardy dodržovány. Rozvoj přístupu Společenství v oblasti jaderné bezpečnosti by přispěl k úplnému dosažení cílů obsažených v *acquis* Společenství v oblasti ochrany před zářením, konkrétně k ochraně pracovníků a obyvatelstva před nebezpečím ionizujícího záření, aniž by byly nadměrně omezeny prospěšné způsoby využití postupů, při nichž dochází k vystavení záření.

1.5. Původní balíček pro jadernou bezpečnost

Dne 30. ledna 2003 Komise poté, co obdržela stanovisko skupiny odborníků zřízené článkem 31 Smlouvy o Euratomu, přijala dva návrhy směrnice, které se zabývají bezpečností jaderných zařízení a nakládáním s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem⁸.

Poté, co dne 26. března 2003 vydal stanovisko Evropský hospodářský a sociální výbor, byly oba návrhy předány Radě. V souladu s článkem 31 Smlouvy o Euratomu si Rada vyžádala stanovisko Evropského parlamentu, který přijal stanoviska k návrhům na plenárním zasedání dne 13. ledna 2004.

Zároveň byly oba návrhy předmětem diskusí v Radě za italského a irského předsednictví. Jelikož nebylo možné získat většinu pro přijetí či zamítnutí obou návrhů, bylo sjednáno, že závěry Rady budou vypracovány na základě shody. Návrh závěrů o jaderné bezpečnosti a bezpečném nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem byl Radou přijat v červnu 2004⁹ a na jeho základě byla zřízena pracovní skupina Rady pro jadernou bezpečnost (dále jen „PSJB“). Podrobný popis procedurálních aspektů, které souvisejí s původním balíčkem pro jadernou bezpečnost, je obsažen ve zprávě o posouzení dopadů¹⁰ přiložené k této iniciativě.

Stávající návrh směrnice o bezpečnosti jaderných zařízení bude stažen a nahrazen novým návrhem.

⁶ Závěry Rady o jaderné bezpečnosti a bezpečném nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem (10823/04); závěry Rady o jaderné bezpečnosti a bezpečném nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem (8784/07).

⁷ Maldeikisova zpráva o 50 letech Smlouvy o Euratomu (A6-0129/2007) a Reulova zpráva o konvenčních energetických zdrojích (A6-0348/2007).

⁸ KOM 2003/32 v konečném znění.

⁹ 10823/04.

¹⁰ SEK(2008) 2892.

2. KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

2.1. Konzultace zúčastněných stran o nezbytnosti právního rámce Společenství pro jadernou bezpečnost

Stávající revidovaný legislativní návrh je výsledkem rozsáhlých a soustavných konzultací, které byly zahájeny v roce 2004 za irského předsednictví. V práci na této problematice pokračovaly PSJB, SVÚ a Evropské fórum pro jadernou energii.

Během celého procesu přípravy původního balíčku pro jadernou bezpečnost byly z podnětu Komise se zúčastněnými stranami vedeny rozsáhlé konzultace o možnosti zřízení právního rámce pro jadernou bezpečnost a tyto konzultace doplnily konzultace, jež byly zahájeny na základě legislativního postupu stanoveného Smlouvou o Euratomu (stanoviska skupiny odborníků zřízené článkem 31 Smlouvy a stanoviska Evropského hospodářského a sociálního výboru). Konzultovány byly také mezinárodní organizace, například agentura MAAE a Agentura pro jadernou energii OECD. Komise rovněž využila své účasti na různých mezinárodních setkáních, aby představila své plány právních předpisů EU v oblasti jaderné bezpečnosti.

K lepšímu pochopení společných přístupů, jichž je zapotřebí pro budoucí rozvoj bezpečnosti jaderných zařízení, již přispělo Evropské fórum pro jadernou energii, které bylo zřízeno v roce 2007 a jehož se účastní hlavní tvůrci rozhodnutí a organizace na vnitrostátní úrovni a úrovni EU. Závěry setkání fóra, která se konala v roce 2008 v Praze a Bratislavě, zdůraznily, že fórum rozhodně podporuje přijetí právních předpisů EU v oblasti jaderné bezpečnosti, které by byly založeny na „*společných základních zásadách pro bezpečnost jaderných zařízení*“.

Kromě toho poskytly výsledky činnosti různých skupin odborníků, které se zabývají otázkami jaderné bezpečnosti, technický kontext, který podporuje základní zásady obsažené ve stávajícím návrhu revidované směrnice. Na úrovni EU bylo rozvinuto několik různých úrovní a typů činností a na tomto rozvoji se podílely skupiny odborníků tvořené zástupci bezpečnostních orgánů členských států, které aktivně přispěly k harmonizaci postupů v oblasti jaderné bezpečnosti.

2.2. Přehled skupin odborníků na harmonizaci přístupů v oblasti jaderné bezpečnosti na úrovni EU

2.2.1. Pracovní skupina regulačních orgánů pro jadernou energii (NRWG) a pracovní skupina pro bezpečnost reaktorů (RSWG)

Za účelem naplnění cílů usnesení Rady z roku 1975 k technologickým problémům jaderné bezpečnosti Komise zřídila dvě skupiny odborníků, které se zabývají bezpečností jaderných zařízení. Skupina NRWG se naposledy sešla v červnu 2005 a je tvořena zástupci regulačních orgánů pro jadernou energii z členských států EU a kandidátských zemí střední a východní Evropy. Skupina RSWG, v níž byly zastoupeny regulační subjekty a odvětví EU, byla zrušena v roce 1998.

2.2.2. Shoda v otázkách evropských regulačních úkolů (CONCERT)

Skupina CONCERT, zřízená v roce 1992, byla fórem, v němž se sešly regulační orgány pro jadernou energii z EU, zemí střední a východní Evropy a nových nezávislých států, aby si vyměnily zkušenosti a obecně podpořily pokrok programů pomoci a spolupráce. Tato skupina se naposledy sešla v roce 2005.

2.2.3. WENRA

Obzvláštní pozornost by měla být věnována činnosti, kterou provádí sdružení WENRA, tedy organizace, kterou tvoří vedoucí a vysoce postavení pracovníci regulačních orgánů pro jadernou bezpečnost ze 17 evropských zemí.

Za účelem harmonizace bezpečnostních přístupů byly vytvořeny dvě pracovní skupiny a byly pověřeny, aby analyzovaly současnou situaci a odlišné bezpečnostní přístupy, srovnaly jednotlivé vnitrostátní regulační přístupy s bezpečnostními standardy MAAE, určily rozdíly a navrhly, jak by bylo možné rozdíly odstranit, aniž by přitom byla oslabena výsledná úroveň bezpečnosti.

V lednu 2006 byly zveřejněny zprávy o referenčních úrovních bezpečnosti, tyto zprávy byly následně v letech 2007 a 2008 přepracovány¹¹. Členové sdružení WENRA vymezili mnoho společných referenčních úrovní bezpečnosti pro jaderné reaktory s cílem sladit do roku 2010 vnitrostátní požadavky. Jakákoli iniciativa Společenství v oblasti jaderné bezpečnosti by měla technického pokroku dosaženého v rámci sdružení WENRA využít. Kromě toho byly zprávy sdružení WENRA o harmonizaci bezpečnostních přístupů pro jaderné reaktory posouzeny skupinou PSJB a ta došla k závěru, že „*metodika sdružení WENRA představuje systematický, zdokumentovaný a logický přístup k harmonizaci*“.

2.2.4. PSJB

V návaznosti na závěry Rady z roku 2004 o jaderné bezpečnosti a bezpečném nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem, které vyzývají k „*rozsáhlým konzultacím*“ se zúčastněnými stranami, byly zahájeny široké konzultace, které měly určit nový nástroj (nástroje), který může v rámci Smlouvy o Euratomu a v souladu se zásadami lepší tvorby právních předpisů účinněji přispět k dalšímu zdokonalování jaderné bezpečnosti a bezpečného nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem. Výsledkem bylo zřízení PSJB¹².

Závěrečná zpráva PSJB¹³, která obsahuje souhrnné závěry a doporučení, byla Radou schválena dne 13. prosince 2006. Podrobná metodika, organizace práce a shromažďování údajů, podrobné výsledky shromažďování údajů a analýzy a odůvodnění závěrů a doporučení jsou popsány ve zprávách, které sestavily tři zřízené podskupiny¹⁴. Na práci PSJB se podílelo 70 odborníků z členských států a Komise. Závěry těchto zpráv tvoří stabilní technický kontext pro přístup, který předpokládá tento návrh směrnice, kterou se zřizuje rámec Společenství pro jadernou bezpečnost.

2.2.5. SVÚ

Dne 10. ledna 2007 Komise přijala návrh jaderného ukázkového programu, v němž navrhuje ustavit skupinu na vysoké úrovni pro jadernou bezpečnost, nakládání s odpadem a vyřazování z provozu. Tento návrh byl následně potvrzen a podpořen všemi nejvyššími fóry EU (jak je zjevné ze závěrů zasedání Evropské rady v Bruselu z března 2007¹⁵, závěrů Rady z května 2007 o jaderné bezpečnosti a bezpečném nakládání s vyhořelým palivem a jaderným

¹¹ <http://www.wenra.org>

¹² PSJB byla uvedena v činnost pracovní skupinou pro jaderné otázky (dále jen „PSJO“) v návaznosti na závěry Rady o jaderné bezpečnosti a bezpečném nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem (10823/04).

¹³ 15475/2/06 REV2.

¹⁴ 15475/2/06 REV 2 ADD 1, 15475/2/06 REV 2 ADD 2, 15475/2/06 REV 2 ADD 3.

¹⁵ 7224/1/07 REV 1.

odpadem¹⁶ a ze zprávy Evropského parlamentu z roku 2007 o 50 letech evropské politiky v oblasti jaderné energie¹⁷).

SVÚ byla úředně schválena rozhodnutím Komise 2007/530/Euratom¹⁸ z července 2007. Uvedené rozhodnutí pověřuje SVÚ, aby orgánům EU pomáhala při postupném rozvoji společného porozumění a případně při vytváření dalších evropských předpisů v oblasti bezpečnosti jaderných zařízení a bezpečného nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem.

SVÚ je tvořena vedoucími představiteli vnitrostátních regulačních orgánů nebo orgánů pro jadernou bezpečnost 27 členských států. Zřízením SVÚ bude technická činnost sdružení WENRA rozšířena ve formálnějším rámci ve spolupráci se zástupci zemí EU, které nedisponují zdroji jaderné energie.

Navrhovaná směrnice obsahuje specifická ustanovení o opatřeních, která má SVÚ provést a jejichž hlavní úloha bude spočívat v podpoře definice nástrojů pro udržení a další zvyšování jaderné bezpečnosti v celém Společenství. Poté, co Rada přijme stávající směrnici, proto Komise změní původní mandát skupiny vymezený rozhodnutím Komise 2007/530/Euratom, aby náležitě odrazil povinnosti této skupiny v souvislosti s prováděním směrnice.

2.3. Posouzení dopadů

Průvodní posouzení dopadů aktualizuje posouzení dopadů týkající se předchozího návrhu pro jadernou bezpečnost, který byl součástí balíčku pro jadernou bezpečnost¹⁹, a vychází z technických závěrů a doporučení vymezených ve zprávách PSJB, jakož i z povinností a požadavků stanovených Úmluvou o jaderné bezpečnosti a zásad obsažených v základních bezpečnostních principech MAAE.

Posouzení dopadů analyzuje **čtyři koncepční možnosti**: *koncepční možnost 0* ponechává stávající stav beze změn; *koncepční možnost 1* předpokládá, že budou vypracovány právní předpisy Společenství, které stanoví společné standardy pro bezpečnost stávajících jaderných zařízení; *koncepční možnost 2* spočívá v přijetí právních předpisů Společenství, které by stanovily pouze společný rámec, jehož cílem by bylo dosažení a udržení vysoké jednotné úrovně jaderné bezpečnosti v celém Společenství opětovnou podporou široce uznávaných zásad jaderné bezpečnosti, přičemž následná prováděcí opatření by vypracovala SVÚ; *koncepční možnost 3* je založena na souboru mezinárodně uznávaných zásad jaderné bezpečnosti (přístup navrhovaný koncepční možností 2) doplněných dodatečnými bezpečnostními požadavky na nové jaderné reaktory a členské státy jsou povzbuzovány, aby tyto požadavky rozvíjely v souladu se zásadou soustavného zvyšování bezpečnosti na základě úrovně bezpečnosti vypracovaných sdružením WENRA a v úzké spolupráci se SVÚ. Z výsledného posouzení možností vyplývá, že nejučinnějším řešením pro vytvoření společného přístupu Společenství v oblasti jaderné bezpečnosti je řešení podle koncepční možnosti 3.

¹⁶ 8784/07.

¹⁷ A6-0129/2007.

¹⁸ Úř. věst. L 195, 27.7.2007, s. 0044–0046.

¹⁹ KOM 2003/32.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1. Shrnutí navrhovaných opatření

Tento návrh má znovu zahájit proces tvorby společného rámce EU pro jadernou bezpečnost s cílem dosažení a udržení vysoké srovnatelné úrovně jaderné bezpečnosti v celém Společenství, a to nahrazením příslušného původního návrhu zahrnutého do balíčku pro jadernou bezpečnost. Návrh je založen na ustanoveních Úmluvy o jaderné bezpečnosti, která stanoví přesný právní rámec, jenž tvoří základ harmonizovaného systému jaderné bezpečnosti a jehož smluvními stranami jsou Euratom a všechny členské státy EU.

3.2. Právní základ

Právním základem tohoto návrhu je článek 31 Smlouvy o Euratomu ve spojení s článkem 32 uvedené smlouvy. Článek 31 definuje postupy přijímání základních bezpečnostních standardů ochrany zdraví obyvatelstva a pracovníků před nebezpečím ionizujícího záření, které jsou stanoveny v článku 30. Článek 32 výslovně stanoví, že základní standardy mohou být doplněny v souladu s postupem stanoveným v článku 31.

3.3. Subsidiarita a proporcionalita

Jaderná energie hraje důležitou úlohu při přechodu na hospodářství s nízkými emisemi uhlíku a snižuje závislost EU na dodávkách z nečlenských zemí. Volba zahrnout jadernou energii do skladby zdrojů energie spadá do pravomoci členských států. Úkolem Evropské unie je zajistit, aby se tento zdroj energie rozvíjel při dodržení nejvyšší míry bezpečnosti.

Všechny členské státy EU jsou smluvními stranami Úmluvy o jaderné bezpečnosti a tato úmluva představuje mezinárodně uznávanou společnou platformu pro rozvoj v oblasti jaderné bezpečnosti. Členské státy EU již provedly opatření, která jim umožňují nastolit v EU vysokou úroveň jaderné bezpečnosti. Avšak vzhledem k odlišnému historickému vývoji, různým právním rámcům, typům a počtu reaktorů a odlišným přístupům k regulaci nebyly dosud stanoveny společné předpisy v oblasti jaderné bezpečnosti, které by byly uplatňovány v celém Společenství.

Přístup podle stávajícího návrhu členským státům umožní, aby plně využily zásadu subsidiarity, jelikož vytváří právní rámec pro jadernou bezpečnost, aniž by byl normativní, pokud jde o podrobnosti. Kromě toho má návrh směrnice posílit úlohu a nezávislost vnitrostátních regulačních subjektů, a tudíž vychází z jejich pravomocí, a také úlohu vnitrostátních subjektů při provádění sjednaných opatření. Prostřednictvím směrnice je plně dodržena zásada vnitrostátní odpovědnosti za bezpečnost jaderných zařízení, jelikož jsou členské státy povzbuzovány, aby vypracovaly dodatečné bezpečnostní požadavky pro bezpečnost nových jaderných reaktorů, a to v souladu se zásadou soustavného zvyšování bezpečnosti na základě úrovně bezpečnosti vypracovaných sdružením WENRA a v úzké spolupráci se SVÚ. Kromě toho členským státům zůstává právo uložit na vnitrostátní úrovni přísnější bezpečnostní požadavky, než jsou požadavky stanovené v návrhu směrnice.

4. HLAVNÍ USTANOVENÍ NÁVRHU

4.1. Odpovědnost a rámec pro bezpečnost jaderných zařízení (článek 3)

Článek o odpovědnosti za bezpečnost jaderných zařízení odráží jednu z hlavních zásad jaderné bezpečnosti, která je rovněž zakotvena v článku 9 Úmluvy o jaderné bezpečnosti: prvotní odpovědnost za bezpečnost jaderných zařízení po celou dobu jejich životnosti má držitel licence, který je kontrolován regulačním subjektem. Kromě toho o bezpečnostních

opatření a kontrolách, které mají být v jaderném zařízení provedeny, rozhoduje pouze regulační subjekt a realizuje je držitel licence.

Druhý odstavec vyžaduje, aby členské státy zřídily a udržovaly právní a regulační rámec pro jadernou bezpečnost. Toto ustanovení již všechny členské státy dodržují a jeho provádění by mělo proběhnout bez obtíží.

4.2. Regulační subjekty (článek 4)

Text posiluje úlohu a zvyšuje nezávislost vnitrostátních regulačních subjektů a vychází z jejich pravomocí. Aby se usnadnila samostatná rozhodnutí, která dávají prioritu jaderné bezpečnosti, musí být zaručena skutečná nezávislost regulačního subjektu na všech organizacích, které mají za úkol podporovat jaderná zařízení, provozovat je nebo zdůvodňovat společenské přínosy, a také to, aby regulační subjekt nebyl vystaven nepřípustnému vlivu. Obdobná ustanovení jsou již obsažena v Úmluvě o jaderné bezpečnosti (čl. 8 odst. 2). Regulačnímu subjektu bude udělena odpovídající pravomoc, kompetence a finanční a lidské zdroje nutné k plnění jeho závazků a povinností, bude pověřen dozorem nad bezpečností jaderných zařízení a její regulací a bude muset zaručit, že jsou prováděny bezpečnostní požadavky, podmínky a předpisy.

Regulační subjekt bude odpovědný za udělování licencí a sledování jejich uplatňování při výběru umístění, konstrukci, výstavbě, uvedení do provozu, provozu jaderných zařízení nebo jejich vyřazení z provozu.

Regulační subjekt bude mít povinnost zajistit, aby měl držitel licence dostatečný počet personálu s odpovídající úrovní kvalifikace pro provoz zařízení.

Aby byla soustavně zdokonalována regulační infrastruktura, regulační subjekt a vnitrostátní regulační struktura budou podrobovány pravidelným mezinárodním vzájemným přezkumům.

V rámci tohoto ustanovení se na vnitrostátní regulační subjekty a regulační systémy budou vztahovat pravidelné mise útvaru MAAE pro mezinárodní regulační přezkum a tyto subjekty budou souhlasit s tím, že alespoň jednou za deset let provedou vlastní posouzení.

4.3. Transparentnost (článek 5)

Ustanovení článku 5 reagují na nutnost zaručit přístup ke spolehlivým informacím a umožnit veřejnosti, aby se podílela na transparentním rozhodovacím procesu.

4.4. Bezpečnostní požadavky a předpisy pro jaderná zařízení (článek 6)

Článek 6 znovu zdůrazňuje a zvyšuje povinnost členských států dodržovat základní bezpečnostní principy MAAE²⁰ a plnit mezinárodně sjednané povinnosti a požadavky stanovené v Úmluvě o jaderné bezpečnosti.

Kromě toho jsou členské státy povzbuzovány, aby vypracovaly dodatečné bezpečnostní požadavky pro bezpečnost nových jaderných reaktorů, a to v souladu se zásadou soustavného zvyšování bezpečnosti na základě úrovní bezpečnosti vypracovaných sdružením WENRA a v úzké spolupráci se SVÚ.

V této souvislosti je třeba zdůraznit, že jakmile Rada odsouhlasí znění směrnice, Komise odpovídajícím způsobem upraví mandát SVÚ vymezený v rozhodnutí Komise o zřízení SVÚ.

²⁰ IAEA Safety Fundamentals (Základní bezpečnostní principy MAAE): Fundamental safety principles (Základní bezpečnostní principy), IAEA Safety Standard Series No. SF-1 (2006) (Řada bezpečnostních standardů MAAE č. SF-1 (2006)).

4.5. Povinnosti držitelů licencí (článek 7)

Tento článek shrnuje povinnosti držitelů licence, pokud jde o plnění požadavků stanovených v článku 6, a zdůrazňuje jejich povinnost zřídit a provádět řídicí systémy a disponovat odpovídajícími finančními a lidskými zdroji pro jadernou bezpečnost.

4.6. Dozor (článek 8)

Hodnocení, šetření, kontrola a vynucovací opatření v oblasti jaderné bezpečnosti musejí být ze strany regulačního subjektu prováděny po celou dobu životnosti zařízení i během jejich vyřazení z provozu. Toto je další společně dohodnutá zásada. Aby byly posíleny pravomoci evropských regulačních orgánů, stanoví tato směrnice v zájmu bezpečnosti rozšířené regulační pravomoci. V případě závažného či opakovaného porušení bezpečnostních předpisů má regulační subjekt pravomoc odebrat provozní licenci a nařídit jakékoli elektrárně, aby zastavila provoz, pokud se domnívá, že není plně zaručena bezpečnost. Povinnost hodnotit a ověřovat bezpečnost je rovněž stanovena v článku 14 Úmluvy o jaderné bezpečnosti.

4.7. Odborné znalosti v oblasti jaderné bezpečnosti (článek 9)

Dostupnost dostatečného počtu odborníků na jadernou bezpečnost je velmi důležitou otázkou, kterou se zabývají všechna mezinárodní fóra pro jadernou bezpečnost. Během posledních desetiletí nebyl vyškolen dostatečný počet odborníků, proto také dochází k potížím v důsledku stárnutí bezpečnostního personálu a inspektorů, z nichž řada se blíží důchodovému věku. V této oblasti může Společenství přispět prostřednictvím podpory nadnárodní spolupráce a odborné přípravy. Povinnost zajistit dostatečný počet kvalifikovaného personálu je rovněž uznána v čl. 11 odst. 2 Úmluvy o jaderné bezpečnosti.

4.8. Priorita bezpečnosti (článek 10)

V souladu se zásadou priority bezpečnosti mohou členské státy na vnitrostátní úrovni uložit přísnější bezpečnostní opatření, než jaká stanoví návrh směrnice.

5. ZÁVĚR

Rada se tudíž vyzývá, aby:

schválila příložený návrh směrnice Rady (Euratom), kterou se zřizuje rámec Společenství pro jadernou bezpečnost.

Návrh

SMĚRNICE RADY (Euratom),

kteřou se zřizuje rámec Společenství pro jadernou bezpečnost

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na články 31 a 32 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise vypracovaný po obdržení stanoviska skupiny osob jmenovaných Výborem pro vědu a techniku z řad vědeckých odborníků členských států²¹,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu²²,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru²³,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 2 písm. b) Smlouvy má Společenství vypracovávat jednotné bezpečnostní standardy pro ochranu zdraví obyvatelstva a pracovníků a dbát na jejich dodržování.
- (2) Článek 30 Smlouvy stanoví, že v rámci Společenství mají být stanoveny základní standardy ochrany zdraví obyvatelstva a pracovníků před nebezpečím ionizujícího záření.
- (3) Za tímto účelem směrnice Rady 96/29/Euratom ze dne 13. května 1996, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření²⁴, stanoví základní bezpečnostní standardy. Ustanovení uvedené směrnice byla doplněna konkrétnějšími právními předpisy.
- (4) Rozhodnutí Rady 87/600/Euratom ze dne 14. prosince 1987 o opatřeních Společenství pro včasnou výměnu informací v případě radiační mimořádné situace²⁵ stanovilo rámec pro oznamování a poskytování informací, který členské státy použijí pro ochranu obyvatelstva v případě radiační mimořádné situace. Směrnice Rady 89/618/Euratom ze dne 27. listopadu 1989 o informování obyvatelstva o opatřeních na ochranu zdraví, která se mají použít, a o krocích, které je třeba učinit v případě

²¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

²² Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

²³ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

²⁴ Úř. věst. L 159, 29.6.1996, s. 1.

²⁵ Úř. věst. L 371, 30.12.1987, s. 76.

radiační mimořádné situace²⁶, uložila členským státům povinnost informovat obyvatelstvo v případě radiační mimořádné situace.

- (5) Ačkoli systém ochrany před zářením vytvořený s ohledem na stávající vědecké poznatky stávajícími základními bezpečnostními standardy zaručuje vysokou úroveň ochrany zdraví obyvatelstva, měl by být dále doplněn, aby se zaručilo, že je vysoká úroveň bezpečnosti jaderných zařízení udržena, rozvíjena a soustavně zvyšována. Nutnou podmínkou k úplnému dosažení cílů v oblasti ochrany zdraví, které jsou stanoveny v čl. 2 písm. b) Smlouvy, je zachování vysoké úrovně bezpečnosti od konstrukce po vyřazení z provozu. Za tímto účelem by měla být udržována účinná obranná opatření proti radiologickým rizikům a mělo by být předcházeno haváriím, které by mohly mít radiologické důsledky.
- (6) Každý členský stát může volně rozhodovat o skladbě svých zdrojů energie a po období úvah vzrostl zájem o výstavbu nových elektráren a některé členské státy se rozhodly, že udělí licence pro nové elektrárny. Kromě toho se očekává, že v nadcházejících letech předloží držitelé licencí žádosti o prodloužení životnosti jaderných elektráren.
- (7) Za tímto účelem by měly být rozvíjeny osvědčené postupy, které by pro regulační subjekty představovaly vodítko při rozhodování o prodloužení životnosti jaderných zařízení.
- (8) Členské státy již provedly opatření, která jim umožňují dosáhnout ve Společenství vysoké úrovně jaderné bezpečnosti.
- (9) K soustavnému zvyšování jaderné bezpečnosti je třeba, aby vytvořené řídicí systémy a držitelé licencí zaručovali obyvatelstvu vysokou úroveň bezpečnosti.
- (10) Základní principy a požadavky stanovené Mezinárodní agenturou pro atomovou energii (MAAE) představují rámec postupů, z něhož by měly vycházet vnitrostátní bezpečnostní požadavky. Ke zdokonalení těchto základních principů a požadavků členské státy značně přispěly.
- (11) Vnitrostátní bezpečnostní orgány členských států, na jejichž území se nacházejí jaderné elektrárny, spolupracují v rámci Sdružení západoevropských regulačních orgánů pro jadernou energii (WENRA) a vymezily řadu společných referenčních úrovní bezpečnosti jaderných reaktorů s cílem sladit do roku 2010 vnitrostátní požadavky.
- (12) Navzdory existující harmonizaci se procesy a postupy jednotlivých členských států v oblasti jaderné bezpečnosti stále liší. Různorodá škála opatření v současnosti nezaručuje, že jsou požadavky týkající se ochrany zdraví podle čl. 2 písm. b) Smlouvy ve Společenství uplatňovány co nejjednodušji. Přistoupením k Úmluvě o jaderné bezpečnosti, která vstoupila v platnost dne 24. října 1996, se Evropské společenství pro atomovou energii zavázalo, že bude dodržovat mezinárodně uznanou vysokou úroveň jaderné bezpečnosti²⁷. Aby Společenství zaručilo, že jsou na úrovni

²⁶ Úř. věst. L 357, 7.12.1989, s. 31.

²⁷ Na tento kontext se vztahuje Interinstitucionální dohoda o interinstitucionální spolupráci v rámci mezinárodních úmluv, jejichž stranami jsou Evropské společenství pro atomovou energii a jeho členské státy.

Společenství zásady této úmluvy účinné a že jsou uplatňovány jednotné bezpečnostní standardy, jak vyžaduje čl. 2 písm. b) Smlouvy, měly by být základní standardy pro ochranu před zářením doplněny společnými bezpečnostními zásadami.

- (13) Včasné poskytování přesných informací o důležitých otázkách jaderné bezpečnosti obyvatelstvu by mělo vycházet z vysoké úrovně transparentnosti v otázkách týkajících se bezpečnosti jaderných zařízení.
- (14) Jak potvrzuje Úmluva o jaderné bezpečnosti, je odpovědnost jednotlivých států za bezpečnost jaderných zařízení základní zásadou, na které byla rozvíjena regulace jaderné bezpečnosti. Tato zásada vnitrostátní odpovědnosti a prvotní odpovědnost za bezpečnost jaderných zařízení, kterou má držitel licence, jehož kontroluje příslušný vnitrostátní regulační subjekt, by měly být ustanoveními této směrnice posíleny.
- (15) Aby se zaručilo, že jsou bezpečnostní požadavky na jaderná zařízení prováděny účinně, měly by členské státy zřídit regulační subjekty jako nezávislé orgány. Regulačním subjektům by měla být udělena odpovídající pravomoc a zdroje nutné k plnění jejich povinnosti.
- (16) Aby bylo zajištěno účinné provádění této směrnice, měly by členské státy podávat Komisi v pravidelných intervalech zprávy. Interval tří let je přiměřený s ohledem na požadavky Úmluvy o jaderné bezpečnosti.
- (17) Aby byla soustavně zvyšována jaderná bezpečnost, může Komise případně předložit Radě k přijetí návrhy.
- (18) Byla zřízena Evropská skupina na vysoké úrovni pro jadernou bezpečnost a nakládání s odpadem²⁸, aby přispívala k dosažení cílů Společenství v oblasti jaderné bezpečnosti. Za tímto účelem by měla podporovat rozvoj nástrojů, které jsou nezbytné k udržení a soustavnému zvyšování jaderné bezpečnosti, a tato zásada by se měla vztahovat na konstrukci, výběr umístění, výstavbu, údržbu, provoz a vyřazení z provozu jaderných zařízení, u nichž musejí být podle právního a regulačního rámce příslušného členského státu zohledněny otázky bezpečnosti.
- (19) Regulační subjekty odpovědné za bezpečnost jaderných zařízení v členských státech by měly spolupracovat především prostřednictvím Evropské skupiny na vysoké úrovni pro jadernou bezpečnost a nakládání s odpadem, která vypracovala deset zásad pro regulaci jaderné bezpečnosti. Evropská skupina na vysoké úrovni pro jadernou bezpečnost a nakládání s odpadem by měla přispívat k rámci Společenství pro jadernou bezpečnost, aby bylo možné jej neustále zdokonalovat,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1 *Cíl a oblast působnosti*

1. Cílem této směrnice je dosažení, udržení a soustavné zvyšování jaderné bezpečnosti ve Společenství a posílení úlohy vnitrostátních regulačních subjektů.

²⁸ Úř. věst. L 195, 27.7.2007, s. 0044–0046.

2. Vztahuje se na konstrukci, výběr umístění, výstavbu, údržbu, provoz a vyřazení z provozu jaderných zařízení, u nichž musejí být podle právního a regulačního rámce příslušného členského státu zohledněny otázky bezpečnosti.

3. Touto směrnicí není dotčena směrnice Rady 96/29/Euratom.

4. Touto směrnicí není dotčeno právo každého členského státu rozhodnout se, zda bude uplatňovat svůj vlastní civilní program v oblasti jaderné energie, či nikoli.

Článek 2 *Definice*

Pro účely této směrnice se použijí tyto definice:

1) „jaderným zařízením“ se rozumí zařízení na výrobu jaderného paliva, výzkumný reaktor (včetně podkritických a kritických součástí), jaderná elektrárna, zařízení pro skladování vyhořelého paliva, obohacovací zařízení nebo zařízení pro přepracování;

2) „jadernou bezpečností“ se rozumí dosažení řádných provozních podmínek prostřednictvím opatření přijatých za účelem prevence nehod nebo zmírnění následků nehod, díky čemuž jsou pracovníci, obyvatelstvo a vzduch, voda a půda chráněni před nebezpečím nadměrného záření z jaderných zařízení;

3) „radioaktivním materiálem“ se rozumí jakýkoli materiál, který obsahuje jeden nebo více radionuklidů, jejichž aktivita nebo koncentrace není z hlediska ochrany před zářením zanedbatelná;

4) „vyřazením z provozu“ se rozumějí správní a technická opatření, díky nimž je možné odstranit z jaderného zařízení některé nebo všechny regulační kontroly, s výjimkou úložišť nebo určitých jaderných zařízení používaných pro likvidaci reziduí z těžby a zpracování radioaktivního materiálu, která jsou uzavřena, a nikoli vyřazena z provozu;

5) „radioaktivním odpadem“ se rozumí radioaktivní materiál v plynné, kapalně nebo pevné formě, u kterého členský stát nepředpokládá žádné další využití a který na základě právního a regulačního rámce členského státu podléhá kontrole ze strany regulačního subjektu jako radioaktivní odpad;

6) „vyhořelým palivem“ se rozumí jaderné palivo, které bylo ozářeno v aktivní zóně reaktoru a bylo z ní trvale odstraněno; vyhořelé palivo lze buď pokládat za využitelný zdroj, který je možno přepracovat, nebo může být určeno ke konečnému uložení, pokud se u něj nepředpokládá další využití, a je s ním nakládáno jako s radioaktivním odpadem;

7) „ionizujícím zářením“ se rozumí přenos energie v podobě částic nebo elektromagnetických vln vlnové délky 100 nanometrů nebo nižší nebo frekvence 3×10^{15} hertzů nebo vyšší, která je schopna přímo nebo nepřímo vytvářet ionty;

8) „regulačním subjektem“ se rozumí jakýkoli subjekt nebo subjekty, které členský stát oprávně k tomu, aby v tomto členském státě udělovaly licence a vykonávaly dozor nad výběrem umístění, konstrukcí, výstavbou, uvedením do provozu, provozem jaderných zařízení nebo jejich vyřazením z provozu;

9) „licenci“ se rozumí oprávnění, které regulační subjekt udělí žadateli a převede tak na něj odpovědnost za výběr umístění, konstrukci, výstavbu, uvedení do provozu, provoz jaderných zařízení nebo jejich vyřazení z provozu;

10) „novými jadernými reaktory“ se rozumějí jaderné reaktory, k jejichž provozu byla licence udělala až po vstupu této směrnice v platnost.

Článek 3

Odpovědnost a rámec pro bezpečnost jaderných zařízení

1. Prvotní odpovědnost za bezpečnost jaderných zařízení má držitel licence, který je kontrolován regulačním subjektem. O bezpečnostních opatřeních a kontrolách, které mají být v jaderném zařízení provedeny, rozhoduje pouze regulační subjekt a jsou uplatňována držitelem licence.

Držitel licence má prvotní odpovědnost za bezpečnost po celou dobu životnosti jaderného zařízení, dokud není toto zařízení zproštěno regulační kontroly. Odpovědnost držitele licence není převoditelná.

2. Členské státy vytvoří a udržují právní a regulační rámec řízení bezpečnosti jaderných zařízení. Tento rámec zahrnuje vnitrostátní bezpečnostní požadavky, systém udělování licencí jaderným zařízením, systém kontroly jaderných zařízení a zákaz jejich provozu bez licence a systém regulačního dozoru včetně nezbytného vynucování.

Článek 4

Regulační subjekty

1. Členské státy zaručí, že je regulační subjekt skutečně nezávislý na všech organizacích, které jsou pověřeny, aby podporovaly jaderná zařízení, provozovaly je nebo zdůvodňovaly jejich společenské přínosy, a že není vystaven žádnému vlivu, který by mohl ohrozit bezpečnost.

2. Regulačnímu subjektu je udělena odpovídající pravomoc, kompetence a finanční a lidské zdroje nutné k plnění jeho povinností a výkonu funkcí. Dohlíží na bezpečnost jaderných zařízení a reguluje ji a zaručuje, že jsou uplatňovány bezpečnostní požadavky, podmínky a předpisy.

3. Regulační subjekt uděluje licence a sleduje jejich uplatňování při výběru umístění, konstrukci, výstavbě, uvedení do provozu, provozu jaderných zařízení a jejich vyřazení z provozu.

4. Regulační subjekty zaručí, že držitelé licencí mají k dispozici odpovídající počet kvalifikovaného personálu.

5. Alespoň každých deset let se regulační subjekt a vnitrostátní regulační systém podrobí mezinárodnímu vzájemnému přezkumu, jehož cílem je soustavně zdokonalovat regulační infrastrukturu.

Článek 5 Transparentost

Členské státy informují veřejnost o postupech a výsledcích dozoru nad jadernou bezpečností. Zaručí rovněž, aby regulační subjekty účinně informovaly veřejnost o záležitostech spadajících do jejich pravomoci. Přístup k informacím je zajištěn v souladu s příslušnými vnitrostátními a mezinárodními závazky.

Článek 6 Bezpečnostní požadavky a předpisy pro jaderná zařízení

1. Členské státy dodržují základní bezpečnostní principy MAAE (IAEA Safety Fundamentals (Základní bezpečnostní principy MAAE): Fundamental safety principles (Základní bezpečnostní principy), IAEA Safety Standard Series No. SF-1 (2006) (Řada bezpečnostních standardů MAAE č. SF-1 (2006)). Dodržují povinnosti a požadavky začleněné do Úmluvy o jaderné bezpečnosti (IAEA INFCIRC 449 ze dne 5. července 1994).

Především zaručí, že jsou provedeny všechny použitelné zásady stanovené v základních bezpečnostních principech MAAE, které zaručují vysokou úroveň bezpečnosti jaderných zařízení a zahrnují mimo jiné účinná opatření proti potenciálním radiologickým rizikům, pro prevenci nehod a reakci na ně, pro řízení opotřebení, dlouhodobé nakládání se všemi vyrobenými radioaktivními materiály a pro informování obyvatelstva a orgánů sousedních států.

2. Pokud jde o bezpečnost nových jaderných reaktorů, členské státy usilují o vyvinutí dodatečných bezpečnostních požadavků v souladu se zásadou soustavného zvyšování bezpečnosti na základě úrovní bezpečnosti vypracovaných Sdružením západoevropských regulačních orgánů pro jadernou energii (WENRA) a v úzké spolupráci s Evropskou skupinou na vysoké úrovni pro jadernou bezpečnost a nakládání s odpadem.

Článek 7 Povinnosti držitelů licencí

1. Držitelé licencí konstruují, staví, provozují svá jaderná zařízení a vyřazují je z provozu v souladu s ustanoveními vymezenými v čl. 6 odst. 1 a 2.

2. Držitelé licencí vytvoří a provádějí řídicí systémy, které budou pravidelně ověřovány regulačním subjektem.

3. V zájmu plnění svých povinností držitelé licencí přidělují odpovídající finanční a lidské zdroje.

Článek 8 Dozor

1. Hodnocení, šetření, kontrola a případně vynucovací opatření v oblasti jaderné bezpečnosti jsou prováděny regulačním subjektem v jaderných zařízeních po celou dobu jejich životnosti i během jejich vyřazení z provozu.

2. V případě závažného či opakovaného porušení bezpečnostních předpisů v jaderném zařízení má regulační subjekt pravomoc odebrat provozní licenci.

3. Regulační subjekt má pravomoc nařídit jakékoli jaderné elektrárně, aby pozastavila provoz, pokud se domnívá, že není plně zaručena bezpečnost.

Článek 9

Odborné znalosti v oblasti jaderné bezpečnosti

Pokud jde o vzdělávání a odbornou přípravu, členské státy samostatně a prostřednictvím nadnárodní spolupráce poskytnou odpovídající příležitosti určené k průběžné teoretické a praktické přípravě v oblasti jaderné bezpečnosti.

Článek 10

Priorita bezpečnosti

Členské státy mohou stanovit přísnější bezpečnostní opatření, než jaká stanoví tato směrnice.

Článek 11

Podávání zpráv

Nejpozději do [tří let po vstupu této směrnice v platnost] a poté každé tři roky podávají členské státy Komisi zprávu o provádění této směrnice. Na základě první zprávy předloží Komise Radě zprávu o pokroku učiněném při provádění této směrnice spolu s případnými legislativními návrhy.

Článek 12

Provedení

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [dvou let od data uvedeného v článku 13]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 13

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 14
Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne [...].

Za Radu
předseda/předsedkyně